

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bibliotheca Rhetorum

In quo Causae Forenses, Liber Epistolarum, Liber Fabularum, Et
Oratiunculae

Le Jay, Gabriel François

Ingolstadij, 1726

Alia proThesi D. Francisci Victoris de Breteüil Tresigny.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71049](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71049)

quam hîc adjicio de clarissimis Majoribus, quos tibi materna nobilitas suppeditat, Illustrissimam intelligo Magistrorum familiam, quæ augustissimo Galliæ Senatui tot Senatores, tot Præsides omni laude cumulosos dedit: ac præsertim Ægidium illum Magistrum Senatûs ejusdem Principem, virum difficillimis rei Gallicæ temporibus, tam bene de Religione, de Patriâ, de Rege meritum.

Sed vereor ne progressus fortè longius ego sim, quàm Philosophicæ leges patiantur, neque tam pugnaturus tecum in arenam descendisse videar, quàm meo erga te studio facturis satis. Quare ut consuetudini morem geram, &c.

A L I A

Pro Thesi D. Francisci - Victoris de Breteuil Tresigny.

Cùm systemata Philosophiæ veteris ac nova Proponeret, Defenderet, Conciliaret.

NOVUM prorsus, insolens & operosum quiddam aggredieris, Nobilissime & ingeniosissime Adolescens, qui tam multas tam discrepantes inter se, tam ex adverso positas Philosophiæ cum veteris, tum novæ Opiniones non proponere modò, vel tueri, quod paucorum est, sed etiam conciliare, quod vix quisquam ausus est ante te, profiteris.

Tu scilicet generosam imitatus audaciam,
T 2
quam

quam paternæ nobilitatis symbolum * Accipiter præfert, ibis per tot Philosophiæ anfractus & ambages, quocumque adversariorum æmulatio aut etiam malignitas jusserit?

Tu non minùs constans eris ac securus, quàm solet esse medias inter procellas, materni generis specimen, Aquila, * neque te ulla in isto, quod ingrederis bellandi genere inusitato, pericula terrentabunt?

Tu Clypei * illius instar, quem armis hostibus impervium fuisse sacri Codices testantur, & bis contra omnium oppugnantium tela invictus & illæsus?

Quin & hoc etiam polliceris, quod sol * exoriens rerum universitati præstat, id te vel in prima Adolescentiæ flore Orbi Philosophico commoderurum, nihil ut sit tam abstrusum, quod non erit tam obscurum, quod non illustres, tam reconditum quod non pandas?

Mirum illud profectò, & singulari plenitudine confidentiâ illis fortè videbitur, qui vim ingentis tui, perspicaciam, & partam assiduo longioris tetriculi labore eruditionem non noverint. Nobis verò, qui rerum à te in hoc Lyceò feliciter gestarum seriem, qui palmarum tuarum gratissimam memoriam usurpamus, non est, nisi quod tibi per rimam gratulemur.

Tamen ubi tam felix occurrit tibi gratulatio seges, quid dicam de te, Nobilissime Adolefcenter, qui unas mihi tecum dimicandi partes relique

** Corpus primi symboli, quod præferes Thefis, præsum hoc Lemnate: Quò jusseris, ibit. * Corpus secundi symboli, cum his vocibus. Nec tanta pericula erent. * Corpus tertij symboli his superadjectis verbis: Tela omnia contra. * Corpus quarti symboli hac verba præferens. Omnia pandet.*

An non ergo durum hoc satis mihi videri debuit, quòd Illustrissimus parens tuus, vir omni commendatione major, propensissimum meum erga se totamque clarissimam familiam tuam studium represserit; quòd severam imposuerit mihi legem, ne prædicarem de se vel splendorem eximium antiquæ domûs cum singulari modestiâ conjunctum, vel præstantissimæ mentis sublimitatem admirabili moderatione temperatam, vel gesta ab ipso sanctè atque incorruptè munera collaudarem. Quòd nihil dicere me voluerit de nobilissimis Fratribus, quorum alterum hie intueor politioris ingenii virum, tantòque digniorem eâ provinciâ, quâ defungitur, quantò elegantiorum bonarum Artium amœnitatem cum aulicâ urbanitate confociat, Alterum etiam præsentem videremus, nisi illum iussa Principis, & ingenitæ laudis æmulatio bellorum in periculis remorarentur.

Quanta enimverò cresceret hinc mihi orationis seges ac copia, si quid delibare liceret ex iis omnibus, si vel materni generis gloriam, grato, uti decet, animo prosequi, & tam in ipso totius familiæ capite superstitem venerari, quàm in illustrissimâ Parente tuâ, quæ sexûs sui dotes omnes ac virtutes cum habeat, nullis ejusdem vitiis, aut etiam nævis urgetur. Quæ ingenium, prudentiam, sagacitatem, constantiam, dignam natalibus magnanimitatem, & cætera, quæ præstantes viros commendare solent, in se complexa, unum hoc suis in rebus numerandum putat, si pietatem colere, rem domesticam administrare sapienter, plenam summâ expectatione sobolem feliciter instituere potuerit.

An non, inquam, iterum atque iterum peto, Nobilissime Adolescens, durum hoc satis mihi sit, quòd pro debita paterno imperio reverentiâ ist-

T 3

hæc

hæc prætermittere silentio cogor, nisi tu me in eas conjiceres angustias, unde nihil tibi pariter liceat gratulari.

Quamquam vel cum dolore tuo non temperabo mihi met, quin adversarii atque oppugnantis partes tantisper oblitus palàm eloquar de te, quod sentiunt omnes, quod loquuntur, quod, vel me tacente, commendarent. Quam enim non excitasti apud unumquemque admirationem rerum tuarum toto illo studiorum curriculo, quod in oculis nostris tam gloriosè peregisti? Suscepimus in te adhuc puero prima fortunatæ illius indolis initia, quæ tibi moderatorum pariter ac fortiorum animos conciliavit: adolevit illa tecum, & quæ naturæ munus primò videri potuerat, mox longo studio & assiduo labore perfecta, maturæ rationis partus debuit reputari. Quantum hinc hausisti præsidium ad ingenuum morum candorem, quo præfulges, ad comitatis urbanæ gratiam, in qua superiorem habes neminem; ad ipsam pietatem, cujus studiosissimus semper exististi.

Jam ubi aut ingenio, aut eruditione, aut actionis ipsius lepore certandum fuit, quantos, quam frequentès, quam plenos cumulatòsque plausus, in scholis, in exedris, in scenis promeruisti!

Nihil ego vereor, Nobilissime Adolescens, ne quid ad assentationem compositum, nimio tuorumque studio, dixisse arguar. Locupletem habeo testem domum hanc totam, quam clarissimi nominis gloriâ cohonestasti, virtutum exemplis decorasti, & incredibili quodam tui desiderio jam afficies.

Perge hoc animo, Nobilissime Adolescens, perge sic præferre facem junioribus fratribus qui ætate quò te contingunt propiùs, eò laudabuntur.

lilic

liis tuis vestigiis insistant. Sed non video præripi tibi à me nobilissimi triumphii materiem, dum modestiæ tuæ vim facio. Quare, &c.

A L I A.

Pro Thesi D. Alexandri-Joannis-Baptista Lambert de Torigny.

Quid me cupidum pacis & rixarum osorem, si quis est, Philosophicum in stadium perennibus discordiis ac contentionibus obnoxium pertrahis, Nobilis & ingeniose Adolescens? Saltem si tuâ causâ mihi veniendum foret in arenam; si quo contra adversariorum tuorum tela clypeo, aut etiam ense ad laceffendum indigeres, paratum me ultrò, nec quamcumque fortis aleam pro te subire detrectantem invenires.

At illum provocari à te in singulare certamen, qui nihil tam doleret, quàm tibi nocuisse, hunc eligi hostem ex omnibus, qui tibi ante omnes amicus videri velit: estne hoc, amabo, humanitatis illius, aut etiam indolis bonæ ac candidæ, quam in te nemo non suspicit, nemo non amat?

Esto ingeniosus, uti soles; perspicax, eruditus, & in dissolvendis Philosophiæ ambagibus tam felix fortunatusque, quàm visus es non ita pridem, haberi possis; at vereor, ne parùm amicus videâre, & hoc, quo me laceffis hodie, facinus, rerum tuarum gloriam aut deterat, aut etiam obscuret.